

Съ жерава къмъ Африка.

Подслушаниятъ жеравъ. Рѣката на хилядитѣ птици.
Свещениятъ ибисъ и крокодилитѣ.

Бѣше топълъ юнски день, когато Фридь навлѣзе съ лодка по единъ отъ притоцитѣ на Дунава. Той гребѣше бавно между нѣколко малки гористи островчета. Слънцето грѣеше така силно, че той скоро престана да гребе и само водата тласкаше лодката. Около него бѣше настанала пълна тишина, когато рѣдка картина прикова погледа му. Между клонетѣ на млади брѣзи, Фридь съгледа красивото сребърно-сиво тѣло на голѣмъ жеравъ, чийто очи умно го гледаха. Успокоенъ отъ неподвижността на момчето, жеравътъ не се занима повече съ лодката, понеже тъкмо въ този моментъ се разговаряше съ една птица.

— Искашъ да знаешъ, де съмъ прекаралъ зимата, за да си изберешъ по-добъръ зименъ курортъ? — говорѣше жеравътъ.

— Азъ бѣхъ за първи пѣтъ въ Африка. Ние, жеравитѣ отъ тази страна, се събираме презъ есента тамъ, на малкия островъ. Водачътъ ни — единъ опитенъ жеравъ — командва „Напредъ“ и ние тръгваме да летимъ въ голѣма верига. Азъ не бѣхъ летѣлъ надъ море и можешъ да си представишъ моя възторгъ, когато видѣхъ подъ мене гладката, като огледало, морска повърхность. Едно особено желание ни теглѣше всички къмъ чужди земи, къмъ една далечна рѣка, за която нашиятъ водачъ ни е разправялъ толкова хубави нѣща.

— Това е Нилъ извика най-сетне той, когато подъ насъ забелезахме една безредица отъ води, канали и между тѣхъ полета.*)

Но и тази страна не бѣше достатъчно топла за насъ и ние следъ малка почивка отлетѣхме надъ нови полета, после надъ единъ голѣмъ градъ съ трижълни кули (гр. Кайро), надъ три голѣми трижълни планини и надъ една каменна жена съ лъвско тѣло (пирамидитѣ и сфинкса) и все летѣхме надъ широката блѣстяща рѣка, на чийто брѣгове се отдѣляха рѣзко зеленитѣ полета отъ жълто-сивата пустинна земя и после прелетѣхме една голѣма еднообразна страна безъ дървета, безъ цвѣта и безъ вода. А презъ нощта слушахме да виятъ кучета (хиени) и голѣми котки

*) Устието на р. Нилъ.